

зменшується, це той формат розміщення, що буде користуватися попитом, тож в Дніпрі слід активно розвивати капсульні готелі.

Література:

1. Що таке капсульні готелі. URL: <http://poradu.pp.ua/nauka/23637-scho-take-kapsuln-gotel-foto-opis-kapsulnih-gotelv.html>

2. Пошук місць розміщення у місті Дніпро. URL: <https://www.booking.com/searchresults.ru.html>

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ ФОРМУВАННЯ ЗАОЩАДЖЕНЬ ДОМАШНІМИ ГОСПОДАРСТВАМИ В УКРАЇНІ

Драбенко Т. Б., студентка 2 курсу факультету менеджменту та маркетингу

Бойчук Н. Я., старший викладач кафедри економіки та підприємництва

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського»

Для успішного економічного розвитку країни необхідно брати до уваги всі можливі джерела фінансових ресурсів. До таких джерел цілком доцільно буде віднести заощадження домашніх господарств. Дані кошти можуть бути ефективно залученими для розвитку країни шляхом їх розміщення на депозитних рахунках або інвестуванням в цінні папери.

У соціально-економічному розвитку суспільства заощадження виконують певні функції, а саме, економічні, фінансові, соціальні, політичні.

З економічної точки зору заощадження безпосередньо впливають на обсяг валового внутрішнього продукту та національного доходу. Якщо говорити про фінансове значення, то заощадження домогосподарств мають колосальний вплив на стан фінансового ринку. У соціальному плані вони забезпечують збереження реальної купівельної спроможності в умовах помірної інфляції, а також підвищення життєвого рівня населення. У політичному аспекті заощадження допомагають проводити стабільну та прогнозовану фінансову політику у країні [2].

При визначенні можливих проблем, які виникають у процесі формування заощаджень домашніми господарствами, варто проаналізувати статистичні дані.

На рисунку 1 представлені діаграми, на яких показано розподіл заощаджень домогосподарств за самооцінкою рівня доходів населення протягом 2019 та 2020 років. Можна відразу побачити проблему з недостатнім рівнем доходів населення, адже в 2019 році 36,7% домогосподарств відмовлялися собі у найнеобхіднішому, тому про будь-яке формування заощаджень не йшлося. У 2020 році ситуація майже не змінилася – 36,6% домогосподарств свої доходи витрачали лише на продукти харчування. Постійно зростаючі ціни на товари та послуги, збільшення рівня інфляції негативно впливають на можливість накопичувати кошти та інвестувати їх у своє майбутнє, навіть,

незважаючи на додатковий дохід, який могли б отримати у вигляді відсотків з капіталу або дивідендів. Також можна ще виділити одну важливу проблему – низький рівень довіри населення до банків та фінансових установ. Що в 2019 році, що в 2020 майже половина домашніх господарств мала достатньо коштів для заощаджень, але через недовіру до держави та національної валюти цього не робили.



Рисунок 1 - Розподіл заощаджень домогосподарств за самооцінкою рівня їх доходів протягом 2019 та 2020 років [3]

Крім перерахованих існує ще низка суттєвих проблем:

- недостатній розвиток фінансового ринку;
- брак фінансової інформації;
- відсутність інституту фінансових консультантів;
- низький рівень фінансової грамотності [1].

Поєднання всіх цих проблем між собою призводить до того, що населення України вважає кращим зберігати всі гроші вдома, а не інвестувати їх через своє незнання та страх. Також немає кваліфікованих спеціалістів, які б змогли правильно навчити розподіляти доходи населення та користуватися грошима, які б могли приносити ще більше доходів домашнім господарствам, та в той же час і позитивно впливати на розвиток вітчизняної економіки. Такі ж проблеми має не тільки Україна, а й багато інших країн. Наприклад, Болгарія та Польща, де населення так само немає належного рівня фінансової грамотності та через недовіру, яка пов'язана з негативним досвідом, віддає перевагу зберігати свої гроші «під матрацом» [1].

Заощадження домашніх господарств відіграють важливу роль на всіх рівнях економічного та політичного життя суспільства. Саме тому вирішення зазначених проблем є надзвичайно важливим для ефективного розвитку національної економіки та для підвищення рівня життя населення країни.

Література:

1. Лобанова Є.С., Іванова Т.В. Порівняльний аналіз формування заощаджень домогосподарствами України, Болгарії та Польщі. *Актуальні проблеми економіки і управління*: зб. наук. праць. – К.: КІП ім. Ігоря Сікорського – Вип. 14.
2. Мелих О. Ю. Заощадження домогосподарств: соціально-економічна роль та тенденції формування в Україні. *Ефективна економіка*. 2020. № 11. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=8343> (дата звернення: 09.11.2021).
3. Статистичний збірник підготовлено колективом департаменту обстежень домогосподарств Держстату. 2021. – URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2021/zb/07/zb_sdrsd_20.pdf (дата звернення: 09.11.2021).

МОЛОДЬ ЯК СОЦІАЛЬНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ МІСТА

Дрига О. А., студент 2 курсу ННІ Економіки і менеджменту

Фесенко Г. Г., д. філос. н, доцент, професор кафедри історії і культурології

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Сучасні роздуми про місто як специфічну соціопросторову локацію торкаються різноманітних способів людського буття, де «розміщуються» особистісні смисли, виявляється суб'єктність, та відбуваються процеси «становлення разом». Урбаністичний фокус філософсько-антропологічних питань стосується зав'язків суб'єктів з міським середовищем, а також чинників, що забезпечують своєрідний ґрунт для «відтворення» міста. Очевидним стає факт, що важливу роль у колективному майбутньому відіграє молодь. Це тим більш актуально сьогодні, оскільки половина людства перебуває у віці до 25 років [1, р. 77], і серед міського населення молодих людей помітно більше, порівняно з сільською місцевістю. До 2030 року, за різними оцінками, 60 % міських жителів у всьому світі будуть у віці до вісімнадцяти років [2]. Такі швидкі демографічні процеси спонукають до розмислів щодо ролі молоді у містах [4].

Погляд на місто як місце концентрації талановитої та успішної молоді розглядається як вагомий соціальний чинник розвитку міста. Просторово-середовищний контекст дослідження молоді у містах, з їх активними соціальними системами, передбачає розгляд у двох вимірах:

1) міський простір, що інтегрує, «бере до свого кола» систему (у нашому випадку – «молодь») та її середовище, що функціонує і розвивається в його складі;

2) міське середовище, що оточує систему, забезпечуючи умови її доцільного, ефективного та безпечного функціонування і розвитку.

Відомо, що вагому частку міського населення складає молодь, яка шукає можливості отримати освіту і роботу. Її значущість визначається насамперед не віковою характеристикою, а її місцем у просторі міста – як ключовий